

Dwa plus jeden, I

Iść, ciągle iść w stronę słońca aż po horyzontu kres
W stronę słońca aż po horyzontu kres
iść ciągle iść tak bez końca
Witać jeden przebudzony właśnie dzień
Wciąż witać go, jak nadziei dobry znak
Z ufnością tą, z jaką pierwszą jasnoł
Iść ciągle być w tej podrży
Ktżrą ludzie prozaicznie życiem zwą
Iść, ciągle iść jak najdłuł
Za plecami mieć nadciągającą noc
Z najprostszycłw swładał
W kolorach dwżch raz zobaczyć to co niewidzialne jest
Iść, ciągle iść, trafiać celnie
W zawianej piaskiem trawy ślad
Być sobą być niepodzielnie
Oczami dziecka mierzyć świat
Iść, ciągle iść w stronę słońca
W stronę słońca aż po horyzontu kres